

Sygn. akt V CSK 517/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa H.K.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prokuratorowi Okręgowemu w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 lutego 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 kwietnia 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego,**
- 3) przyznaje od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w K.) na rzecz adwokata M.O. kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych, powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda H.K. wniesioną od wyroku Sądu Apelacyjnego należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie

nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Oparcie wniosku na pierwszej z wymienionych przyczyn kasacyjnych obliguje skarżącego do sformułowania tego zagadnienia, wskazania argumentów prawnych, uzasadniających jego przedstawienie oraz prezentacji własnego uargumentowanego należycie stanowiska; wywód skarżącego powinien być zbliżony do przyjętego przy stosowaniu przez sądy powszechne art. 390 § 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, nie publ.). Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny ma walor nowości, nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją w odniesieniu do niego rozbieżne poglądy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 10 marca 2010 r., II UK 363/09, nie publ. i z dnia 12 marca 2010 r., II UK 400/09, nie publ.).

Przedstawione przez skarżącego istotne zagadnienie prawne dotyczy tego, czy ewentualne nieprawidłowe wykonywanie obowiązków przez prokuraturę w zakresie realizacji zasady oficjalności w postępowaniu karnym polegające na

zaniechaniu wszczęcia postępowania przeciwko świadkowi o czyn polegający na składaniu fałszywych, zdaniem powoda, zeznań, może stanowić przyczynek do stwierdzenia naruszenia dobra osobistego (godności) powoda, którego obciążyły zeznania tej osoby. Nie odpowiada jednak ono pierwszej przyczynie kasacyjnej w przedstawionym wyżej rozumieniu. Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy bowiem rozumieć problem o charakterze prawnym powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozstrzygnięcie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć jednocześnie charakter uniwersalny w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzyganiu innych podobnych spraw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 roku, IV CSK 53/13, niepubl.).

W rozpoznawanej sprawie nie występują opisane okoliczności, natomiast z uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika, że skarżący nie tyle wskazuje na pojawiające się poważne trudności z interpretacją przepisów prawa materialnego i procesowego przytoczonych w skardze kasacyjnej, ile nie aprobuje ustaleń faktycznych ani przedstawionej przez Sąd Apelacyjny wykładni prawa oraz jego subsumcji.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.